

[Tesdorpf.]

— og jeg er også sikker på, at det vil ske —, at loven vil blive administreret med fornuft i det ene år, den nu forlænges, og jeg kan så ikke se, at risikoen efter det svar, den højtærede landbrugsminister gav i landstinget, er særlig stor.

Jeg vil tilslutte mig det ærede medlem hr. Røhr Lauritzens bemærkninger om brændet. Jeg ville selv have gjort de samme bemærkninger og skal derfor ikke gentage dem. Jeg synes, det er rigtigt, at man begynder at tænke på, om ikke mulighederne for ophævelse af rationeringen af brændet snart foreligger. Jeg tror i virkeligheden, man allerede i år mange steder kunne have ophævet denne rationering, i hvert fald i skovrige egne, hvor der er meget brænde. Jeg kan godt tænke mig, at den situation vil indtræffe, at der i de mest skovrige egne vil være steder, hvor man faktisk får vanskeligt ved at sælge brændet, når den milde vinter nu antagelig fortsætter og går over i foråret, og når man tillige får forhåbning om at få meget udenlandsk brændsel ind. Jeg synes i virkeligheden, at det er en lidt urimelig risiko man pålægger producenten; han har ikke lov til at sælge brændet på et tidspunkt, hvor han kunne sælge det, som i øjeblikket, medens han helt skal tage risikoen for, om det nu også kan blive solgt på det tidspunkt, hvor staten giver ham lov til at sælge det. Hvor som helst i landet kan man rejse rundt og se, hvordan brændet står stablet op langs alle veje, forøvrigt til megen gene for færdslen og til gene også på den måde, at hvis vejene senere bliver stærkt opblødte og brændet skal flyttes, så går det meget ud over vejene.

Jeg kan slutte mig til det ærede medlem hr. Røhr Lauritzens bemærkninger og kan tilføje, at det sikkert er på tide at få den direkte kontakt mellem dem, som tidligere frit kunne købe brændet hos producenterne, og producenterne. Det var en gavnlig ting, at der var den direkte og frie kontakt, og det er en farlig udvikling, der efterhånden er foregået, at de mennesker nu ikke mere er på talefod med hinanden — det vil sige på talefod er de jo nok, men de har ikke noget at tale om, fordi administrationen fordeler det brænde, der skal fordeles.

Jeg skal med disse korte bemærkninger på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Steen: Hele den usikkerhed taget i betragtning, som forsyningssituationen desværre stadig indeholder, er vi enige med den højtærede landbrugsminister i, at det

vil være det rimeligste og sikreste at forlænge loven endnu et år.

Jeg har ingen bemærkninger at gøre til lovens indhold.

I den tale, hvormed den højtærede landbrugsminister ledsagede lovforslagets fremsættelse i det andet høje ting, oplyste ministeren næst efter at henlede opmærksomheden på, at der i år ikke er pligthugst, at der er rettet henvendelse til skov- og plantageejere om indenfor en nærmere angiven frist — 10. februar — at indsende oplysninger om hugstens størrelse. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om disse oplysninger er indkommet, om dette materiale foreligger i et sådant omfang, at man på grundlag heraf kan danne sig skøn over, hvilke brændemængder der for den kommende fyringsperiode vil være til rådighed. Hvis forholdet er det, at der måtte vise sig at være betydelige mængder; ja, så forstår jeg og deler jeg de synspunkter, som det ærede medlem hr. Tesdorpf fremsatte, men hvis det modsatte er tilfældet, hvis det er meget begrænsede mængder, der er til rådighed, må jeg være af den indstilling, at så må vi fordele de begrænsede mængder på en rimelig måde.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Røhr Lauritzen i anledning af de betragtninger, han fremsatte, om ønskeligheden af nu at nå dertil, at det ikke længere var nødvendigt at benytte så rigoristiske fremgangsmåder, som hidtil har været anvendt med hensyn til læggepladser o. s. v., at det ønske deler jeg. Men så siger det ærede medlem, at der i alle befolkningslag er en udtalt modvilje mod alle restriktioner. Gid det var så vel! (*Røhr Lauritzen:* Restriktioner, der har overlevet deres tid!). Ja, gid det var sandt også for dem, der har overlevet deres tid! Jeg mærker meget i tiden på dette område, som slet ikke huer mig. Jeg så forleden en notits i en avis, et referat af en udtalelse af en af tørveproduktionens fremtrædende organisationsfolk: uden tørveordning ingen tørv. Der er mange, der har det sådan, at de nok vil skælde ud over restriktionerne og råbe op om frihed, men den dag den melder sig, melder der sig også tanker om, at det var rart alligevel, om man kunne sikre pris og afsætning og statens garanti for, at der ikke skete noget.

Jeg må sige med den højtærede landbrugsminister, at som situationen ligger, vil det ikke være rimeligt at træffe tilsvarende foranstaltninger overfor tørveproduktionen, således som tilfældet har været i de foregående år. Jeg føjer så hertil ønsket om, at